

Tretji krog obiskov krajevnih skupnosti je posvečen dvema temama: pripravi srednjeročnih načrtov razvoja in preobrazbi krajevnih skupnosti

Zavzetost za akcijo

Akcijski odbori za usmerjanje družbenopolitične aktivnosti pri nadaljnji samoupravni preobrazbi in preoblikovanju posameznih krajevnih skupnosti v občini Ljubljana Center so v skladu z akcijskim programom v mesecu novembru pripravili analizo in predlog ocene dosedanjega delovanja krajevne skupnosti ter na tej osnovi tudi predloge za nadaljnjo ustavno preobrazbo krajevnih skupnosti.

Priprava ocene dosedanjega delovanja krajevne skupnosti kot ene od temeljnih celic celotnega političnega in s tem tudi delegatskega sistema je za nadaljnjo vsebinsko preobrazbo družbenopolitičnega in samoupravnega delovanja posamezne krajevne skupnosti izredno pomembna. Kritične ocene bodo pokazale, kam bo potrebno v bodoče usmeriti našo aktivnost, kako posamezna vprašanja preobrazbe obravnavati s kraji in delavci, kako angažirati doslej neaktivne kraji, kako realneje planirati razvoj krajevnih skupnosti, kako zagotoviti tesnejša delegatska razmerja med kraji ter nji-

hovimi delegati, kako graditi pristnejše medčloveške odnose v bivalnih okoljih in drugo.

Tudi tretji krog obiskov in razgovorov predstavnikov OK SZDL z ožjimi vodstvi krajevnih skupnosti v posameznih krajevnih skupnostih, ki so v naši občini potekali od 19. do 23. novembra t. l., naj bi prispevali k temu. Že prve ugotovitve kažejo, da je bilo na razgovorih čutiti veliko zavzetost v pripravah na preobrazbo v krajevnih skupnostih. Pripravljene imajo že konkretne predloge za vsebinsko preobrazbo in v nekaterih krajevnih skupnostih tudi variantne predloge za prostorsko preoblikovanje. So-

cialistična zveza bo o predlogih zagotovila najširšo razpravo.

Razgovori so tudi pokazali, da so v krajevnih skupnostih planiranju posvetili več pozornosti kot v preteklosti, tako da smernice niso več le zbir želja, ampak že upoštevajo tudi realne možnosti. Na razgovorih so razumljivo spregovorili tudi še o drugih aktualnih vprašanjih, ki jih oziroma bi jih morale posamezne krajevne skupnosti same oziroma v sodelovanju z drugimi reševati.

Gradišče:

Akcijski odbor je že ob pripravah ocene dosedanjega delovanja krajevne skupnosti vključil v razumevanje smisla in razmišljanje o nadaljnji preobrazbi krajevne skupnosti okoli petsto krajanov, ki so o tem razpravljali v okviru koordinacijskega odbora delegatov osnovnih organizacij sindikata, posameznih terenskih odborov SZDL, osnovnih organizacij ZK na terenu,

odbora krajevne organizacije ZZB NOV in sveta ter skupščine delegatov krajevne skupnosti.

Razprave, ki so bile na delovnem razgovoru predstavnikov OK SZDL z ožjim vodstvom krajevne skupnosti, bi lahko strnili v naslednje ugotovitve. Nadalje je potrebno razvijati več neposrednih in ustrežnejših oblik delovanja krajanov in s tem v zvezi utrjevati delovanje terenskih odborov SZDL in zborov stanovalcev, tako kot to že uspešno dela terenski odbor SZDL Trg Revolucije. Kraji, zla-

sti mlade, bodo pridobivali za izvrševanje tudi tistih nalog, ki so razrešljive že v posameznih hišah (narodna zaščita, civilna zaščita, sosedska pomoč, organiziranje interesnih dejavnosti, sodelovanje z delavci v organizacijah združenega dela, urejanje okolice, poverjeniki SZDL in drugo). Nadaljevali bodo z razvijanjem stikov z organizacijami združenega dela in z dogovarjanjem o uresničevanju skupnih interesov v krajevni skupnosti. Več sodelovanja bo krajevna skupnost razvila z ostalimi krajevnimi skupnostmi v občini.

Razstava v Operi

15. novembra so v Operi odprli razstavo skulptur akademskega kiparja Julija Renka. Z njo nam kipar posreduje več kot desetletni pregled svojega likovnega dela, ki ga uresničuje v svojem klasičnem materialu – kamnu.

Ob otvoritvi je likovni kritik Aleksander Bassin označil razstavljenega dela kot »moderno klasiko – polnokrvno, čisto in hkrati realistično opredeljeno formo, ki pa se ji pozna najboljša šola, kar smo jih doslej imeli: brata Boris in Zdenko Kalin, Frančišek Smrdur in Peter Loboda. V tej trdi šoli se je ostril duh mladega Renka, ki je prišel s komaj prebujajoče se Dolenjske na študij v Ljubljano. Karakterizacija vsebinske teme je ostalo vodilno gibalno v Renkovem delovanju, potem ko je izmenjal vrsto ustvarjalnih misli in oblik sodelovanja z danes že pokojnima kolegoma Keržičem in Jako Savinškom.«

Vabimo kraji KS Gradišče in občane Centra, da si ogledajo to zanimivo razstavo.

obravnavamo, usklajujemo, odločamo – obravnavamo, usklajujemo, odločamo –

Nova avtobusna postaja?

Na natečaju za novo ljubljansko avtobusno in železniško postajo (osnutki so bili večkrat razstavljeni tako v Slovenski matici in Emonskih vratih kot v stavbi Železniškega gospodarstva) je dobil prvo nagrado projekt dipl. ing. arh. Marka Mušiča. Obiskali smo avtorja v njegovi »delavnici« na Starem trgu 11 a. Velika, stara sobana, z morda 50 m² in štukaturami po stropu je prepolna risalnih miz, otovorjenih s papirjem, ponekod so položene makete, ki so še v izdelavi, na stenah pa so velike povečave načrtov. Največ jih je o novi postaji.

»Nova postaja,« je začel mladi arhitekt, »bo imela več funkcij. Primarno bo povezovanje obeh

mestnih delov, severnega in južnega v enotno mestno središče, saj se sedaj razvijata dve, razdeljeni med seboj s podvozom na Titovi in tiri. Poleg tega pa bo imela integralno prometno funkcijo, saj bo združevala vsa prometna sredstva od železniškega in avtobusnega do letalskega prometa.«

Današnji postaji, tako avtobusna kot železniška, sta brezupno zastareli in neprimerni zaradi dislokacije in posebne populacije, ki se tam zadržuje, leglo kulturnosocialnih anomalij. Novo prometno vozlišče pa bo vse kaj drugega, bo prostor, primeren za življenje ljudi in njihovo zadrževanje.

Centralni nosilki prometa bosta Miklošičeva in Moše Pijadejeva, ki se bosta nadaljevali v hodnik proti centralni dvorani trikotnega florisa, ki bo locirana nad tiri. Hodnik ne bo prazen in moreč, zbujajoč tesnobo pri mimoidočih, ampak poln življenja, saj bo opasan z nizom lokalov, tako gostinskih, kot uslužnostnih dejavnosti. V sklopu novega posloplja bodo tudi hotel, banka, ptt center, veleblagovnica, nekaj restavracij, itd. Stara železniška postaja bo ostala kot simbol minule romantične dobe železnic, ki je pripelja-

la v Ljubljano med prvimi v Evropi. Zgradba bo na zunaj arkadizirana, spodaj bo sprejemnica zgoraj pa glavna restavracija z razgledom na staro mestno jedro, bo pa v višini glavne dvorane. Cela zgradba bo predana javni uporabi.«

Železničarji se ogrevajo, da bi morda dobil prostor v njej tudi železniški muzej.

Celotno dogajanje na postaji bo vodil računalniški terminal in to tako uvoz in izvoz vozil, kot tudi

informiranje potnikov. Potniki bodo v vsakem trenutku vedeli, katera zveza do določenega kraja jim najbolj ustreza, bodisi avtobusna ali železniška ali letalska, saj bodo časi odhodov in prihodov stalno navedeni na semaforjih.

»Morali smo se lotiti celo inovacijskih nalog. Tako smo uvedli linearni uvoz avtobusov brez obračanja in vzratne vožnje in zato smo morali narediti celo preizkušnje pri Viatorju. Sploh pa je poleg mojih stalnih sodelavcev delala pri ustvarjanju projekta še vrsta strokovnjakov, od računalniških do prometnih.

»Cel projekt smo delali skoraj šest mesecev.«

»S čim pa se trenutno ukvarjate, saj vas je kar težko dobiti?«

»Sedaj delamo na večjih projektih po Jugoslaviji. Končujemo kulturni center v Bosanski Krajini, v gradnji je podobna ustanova v Nikšiću, pripravljamo pa se na gradnjo muzeja v Banjaluki.«

»Kakšna pa je razlika med delom pri nas in v drugih republikah?«

»Drugje so investitorji bolj prožni in širokopotezni, pa tudi

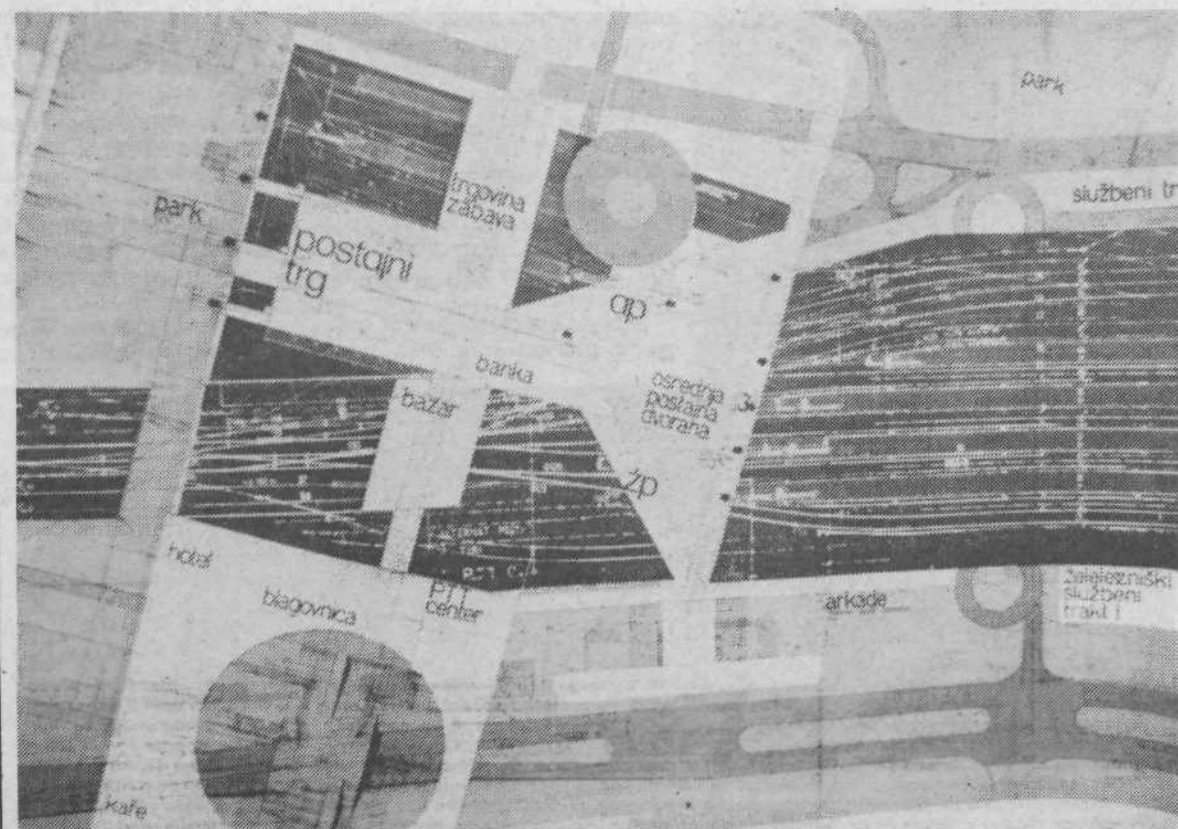
fama o boljši kvalitetidel v Sloveniji počasi izginja.«

Nova ljubljanska postaja se bo začela graditi takoj po kulturnem centru Ivana Cankarja kot prioritarna naloga mesta. Žal pa sredstva za to še niso zagotovljena in bo potreben družbeni dogovor vseh zainteresiranih. To pa naj bi bilo kar najhitreje, saj je problem akuten. Že za uresničevanje srednjeročnega plana izgradnje v mestu nam manjka 1000 starih milijard.

»Kaj pa menite o stanju Stare Ljubljane?«

»Žalostno je. Morali bi se lotiti temeljite sanacije in to od znotraj navzven. Bolj važno je, v kakšnih razmerah ljudje živijo, kot pa kakšna je fasada neke zgradbe. Potrebna bi bila tudi zunanja prenova starega mesta, toda kasneje. Kaj nam pomaga nova fasada, če pa v hiši zamaka in ni urejenih sanitarij. Tudi pri zunanji prenovi se premalo naslanjamo na mlade kadre. Lahko bi naredili simbolične natečaje za mlade arhitekto, ki bi naredili načrt obnove posameznih hiš, ne pa da je večina današnjih obnovitev delo ene in iste roke.«

VITO KOMAC

Tip top – Tip top – Tip top

Verige so edina pomoč avtomobilu v snežni zagati. Toda, če jih hočete nataktniti na avtomobilska kolesa sredi snega, poskusite za vsak primer prej na »suhem« kako se tej reči streže. Ugotovili boste, da je neznansko veliko neznanj in ugank pri natikanju še tako preprostih verig.

Mimogrede, pri natikanju verig, ne na »suhem«, ampak na snegu, je dobro imeti s seboj rokavice in večji kos kartona. Rokavice, da zavarujete roke pred snegom, kajti mimogrede vam pomrznejo prsti, karton pa za pod kolena. Oboje je nemalokrat več vredno, kot še tako veliko verigarško znanje.